

Nicetalk

Editie 2 - oktober 2017 - jaargang 31

Sprookjes

31e BESTUUR DER USSV SOFTIJS

Coenraad Marinissen // Voorzitter
+31 6 37194953
voorzitter@ussvsoftijs.nl

Stephanie Kruiper // Secretaris
+31 6 27151148
secretaris@ussvsoftijs.nl

Stijn Visser // Penningmeester
+31 6 29759296
penningmeester@ussvsoftijs.nl

Anja Nouwen // Wedstrijdsecretaris
+31 6 42838683
wedstrijdsecretaris@ussvsoftijs.nl

Jeroen Geerligs // PR-commissaris
+31 6 40096874
pr@ussvsoftijs.nl

Kim Custers // Comm. Technisch Kader
+31 6 14392742
technischkader@ussvsoftijs.nl

VAN DE REDACTIE

Lieve Softies,

Er was eens nog niet zo heel lang geleden in een stad hier niet zo heel erg ver vandaan, een commissie. Deze commissie noemde zich de redactie. Het was niet zomaar een commissie, nee het was een zeer fantasierijke commissie. Zo'n vijf keer per jaar ging de redactie bij elkaar zitten en bedacht samen de meest fantastische avonturen. Soms gingen deze verhalen over lentekriebels en opbloeiende liefdes, dan weer over dappere mannen en vrouwen die de strijd met elkaar aangingen. Ook deze maand heeft de redactie hun fantasie weer de vrije loop gelaten en een hoop van hun verhalen op papier gezet voor haar lieve lezers.

Zo kan je er in deze editie achter komen wat jouw ware identiteit is door de sprookjesfiguur test te doen, daarnaast kun je erachter komen waar sprookjes nou eigenlijk vandaan komen en is er een zeer duister verhaal te lezen. Denk je nu: Ik wil ook mijn fantasie zo kunnen laten gaan als die redactie? Leef je dan uit op de sprookjes kleurplaat.

Laat je gaan in de wereld van prinsen en prinsessen, een wereld waarin niets te gek is, waar alles mag en kan. Geniet van deze sprookjesachtige editie!

Liefs,

Kim

INHOUDS - OPGAVE

2
31e bestuur
3
Van de redactie
4
Inhoudsopgave & agenda
5
Van de voorzitter
7
Er was eens...
8
Softies in LeMans
11
Shorttrack Clinic
12
Weefsnitje & de 7 dwergen
14
Roodkapje
17
Wist je dat...
18
Muziekavond
20
Welk sprookje ben jij...?
23
ZIK-quotes
26
Zomer Introductie Kamp
28
Zomerijs
30
Coen geeft Raad
32
Softoscoop
36
Roddels & Achterklap
38
Amsterdam-Parijs 2017
Special

AGENDA

Oktober

14 oktober	Veluweloop
25 oktober	Groepjeseten
26 oktober	Kroegentocht

November

1 november	Open training
2 november	Borrel
11 november	NSK afstanden
17 november	Softijsfeest
18 november	Braga Sprintcup

December

7 december	Borrel
9 december	Skits IUT
20 december	Mini-marathon
27 t/m 30 december	BIK

VAN DE VOORZITTER

Lieve Softies,

Terwijl ik dit stukje schrijf hebben we net de eerste schaatstraining van het seizoen erop zitten. Ik vond het heerlijk om met iedereen weer op de baan te staan en weer even te merken hoe fijn schaatsen is. Dit lijkt me dan ook een goed punt om terug te kijken op een mooie zomer en alvast even vooruit te blikken op de hele winter die nog lekker voor ons ligt.

Toen de zomervakantie op zijn einde kwam, leefde Softijs weer op met de UIT en de eerste activiteiten zoals shorttracken op de binnenbaan in utrecht. Verder is er genoten van heerlijke pannenkoeken na zowel een keer skeeleren en na de laatste droogtraining. We zijn met veel nieuwe leden op het zomerintrokamp (ZIK) geweest en met het thema sprookjes was dit een mooi kamp. De introcommissie gaf met een spetterende opening de beste versie die ik ooit heb gezien van Assepoester door de schoen te vervangen door de thermoplastische schaats (al deed het pijn in menig schaatshart toen de schaatsen zo over de stenen gingen zonder beschermers). De gezellige sfeer was meteen gezet en met een aantal mooie spellen die bedacht waren door de introcommissie leerde iedereen elkaar goed kennen. Bovendien werd op dit kamp de basis gelegd voor een muzikavond met een hoog niveau.

Er is hard getraind van de zomer en velen van ons staan fris aan de start van dit schaatsseizoen. Ik vind het ontzettend leuk om te zien dat er zo een grote fanatieke groep Softies is die wedstrijden wilt rijden. Dat gaat wat beloven komend seizoen op de IUT's, NSK's en marathons. Bovendien organiseren we dit seizoen ons eigen NSK allround in Utrecht zelf en gaan we voor de pr's naar het Thialf IUT dat we met Els organiseren.

Verder hebben we natuurlijk leuke feestjes, kroegentochten, taartenbakwedstrijden en het binnenland- (tussen kerst en oud en nieuw) en buitenlandkamp (begin februari). Deze kampen staan niet alleen in het teken van heerlijk schaatsen en grote stappen maken in de techniek, maar ook in het teken van gezelligheid, leuke activiteiten en mooie avonden. Met het buitenlandkamp zijn we net op tijd terug om heerlijk uit te braken en de eerste schaatsafstand van de Olympische Spelen te kijken.

Vooruitkijkend op de winter kan ik niet anders stellen dat ik er ontzettend veel zin in heb en gemotiveerd ben om er zowel voor, als met iedereen een heel mooi schaatsseizoen van te maken!

Liefs van de voorzitter,
Coenraad

ER WAS EENS...

... Een doorgeefverhaal op ZIK. Laat je meeslepen in een zelfbedacht sprookje en vel je oordeel over de schrijfkunsten van je mede-softies!

Er was eens een grote rode draak, op zoek naar een softijsje met spikkels. Dit lijkt vrij eenvoudig, je loopt de lokale Burger King binnen en je bent klaar. Dus dat deed de draak. Helaas woonde de draak in een klein gehucht waardoor de zaken niet zo goed gingen bij de Burger King. Het enige wat ze hem nog konden bieden waren een aantal kipcorns. Om de zaak te redden van faillissement en zich voor te bereiden op de verdere zoektocht verorberde de draak de stapel kipcorns. Hij was echter zo down van deze teleurstelling dat hij ook nog een krat pils nodig had om hier overheen te komen. Stomdronken stortte de draak zijn verdriet uit bij de eerste de beste voorbijganger, wie Nederlands Kampioen Skeeleren bleek te zijn. Ze wilde de draak graag helpen. Toevallig was ze naast Nederlands Kampioen Skeeleren ook nog voorzitter van de anti-fanclub van Guus Meeuwis. Ze trommelde haar volgelingen op en samen gingen ze ten strijde tegen het partijkartel (wat volgens hen de reden was voor het verdwijnen van softijsjes met spikkels uit de verkoop) onder de naam "Talita en de zeven dwergen (en een draak)". Een van de volgelingen was Emil. Hij had stiekem een oogje op de voorzitter van de anti-fanclub, maar wist dat 'ie geen schijn van kans maakte. Om zo'n schone, sterke vrouw te veroveren moest je toch minstens een prins zijn. Emil was dus helemaal niet opzoek naar een softijsje met spikkels, maar naar een kikker. Deze was gelukkig minder moeilijk te vinden. Hij kuste een kikker, maar hij veranderde niet in een prins... Temidden van een regen sterrenstof veranderde Emil in Guus Meeuwis! Hij begon te zingen: 'Vandaag is rood!' Dat ging zo goed dat alles om hen heen een rode kleur kreeg. (Of ze verder ooit nog het softijsje met spikkels hebben gevonden is bij ons onbekend, red.)

SUPER SOFTIES...

Wat is er nou zo leuk aan 24 uur skeeleren? Je voeten doen pijn, je valt halverwege om van vermoeidheid en voor je humeur is het ook geen fantastisch idee (kijk maar naar die foto van Gert om 4 uur 's nachts). En toch reizen er elk jaar zo'n 10.000 mensen af naar het circuit in Noord-Frankrijk om zich, al dan niet solo, helemaal naar de klote te rijden. Waarom beklimmen alpinisten een berg? Omdat die er nou eenmaal staat. Zoiets moet ook de reden zijn voor de arme zielen die ervoor kiezen om een etmaal lang te gaan skeeleren. Het kan, dus waarom niet?

Bij Softijs zijn we heel goed in naar de klote gaan. Vandaar dat er ook dit jaar weer een tiental dappere Softies de wieltjes onderbond om aan den lijve te ondervinden hoe zwaar een rondje op dat circuit nou eigenlijk is. En eerlijk gezegd... viel het achteraf allemaal reuze mee. "Als je eenmaal bezig bent is het eigenlijk best leuk", zei ene meneer G. Top rond een uur of 19.00. Het is inderdaad even doorbijten, maar na een tijdje zit je in het ritme en raak je gewend aan de zwaarte. Zelfs met natte omstandigheden was het parcours goed te doen, al was het bovenop de klim wel een beetje glad.

...IN LE MANS

Ook in de paddock was de sfeer optimistisch. Doordat we op een gegeven moment derde stonden in het klassement voor studententeams, werden we nog fanatiek ook. In de nacht vlogen de Super Softies over het parcours en kwamen we tot een halve ronde achter nummer 2. Maar in het holst van de nacht begon toch ook de vermoeidheid toe te slaan. “Zo erg als ik me nu voel, zo kunnen die anderen zich echt niet voelen”, klonk het uit de mond van een zekere meneer Gert T. rond de klok van 04.00 uur. De volgende shift, die van 04.00 tot 08.00 de honneurs moest waarnemen, werd bovendien getrakteerd op een flinke koude douche in de vorm van een onaangekondigde regenbui.

“Zo erg als ik me nu voel, zo kunnen die anderen zich echt niet voelen” - G. Top

Maar gelukkig bleef het de rest van zondag grotendeels droog en konden de regenwielen vanaf een uur of 10.00 weer de hoek in. Nog één keer probeerden Bob en ik het Softijs-baanrecord van Le Mans aan te scherpen (waarbij Bob met 8:01 vier seconden sneller was dan ik) en haalden we alles uit de kast om het totaalrecord van vorig jaar (128 ronden) te verbreken, wat ruimschoots is gelukt. Uiteindelijk kwam Jorn om 16.00 uur met de nieuwe Softijsvlag triomferend over de finish. Even later mocht Softijs opnieuw naar het podium voor de derde plek in het studentenklassement. En opnieuw was Nottingham nét iets beter dan wij. De avond die volgde was geweldig. Nog nooit kwam er zoveel onzin uit Stijn z'n mond (hij wil volgend jaar zelfs weer mee. Om te skeeleren! Ja, je las het goed.) en de telefoon van de quotehotline stond de hele avond roodgloeiend (bedankt nog daarvoor, was leuk! red.). Ook kwamen we erachter dat Regenwormen na 24 uur skeeleren niet echt een ding is en dat het met alcohol nóg veel slechter gaat. Al met al was het weer een Softijsweekend dat ik niet snel zal vergeten. Volgend jaar weer!

Door: Brennan Kwakernaak

Duo sport

zoekt

voor het geven van schaatsles in
Amsterdam, Utrecht, Eindhoven, Nijmegen, Assen,
Breda en Hoor.

Aankomende schaats-instructeurs

- Ben jij een goede schaatser.
- Heb je tijd overlag, 's avonds of in het weekend.
- Vind je het leuk om mensen iets te leren.
- En ben je bereid zelf ook nog veel te leren?

Dan ben jij misschien wel de persoon die wij zoeken.
Wij bieden goede primaire en secundaire arbeidsvoorwaarden in
een fantastische werksfeer.

Interesse?

Stuur een e-mail naar info@duosport.nl
onder vermelding van: aankomend_instructeur

Schaatsen

SHORTTRACK CLINIC

Elk nieuw winterseizoen zijn de eerste meters op het ijs weer een hele beleving. Met de angst dat je het schaatsen misschien totaal verleerd bent stap je als een Bambi het ijs op. Meestal blijkt dan wel snel dat die zorgen nergens voor nodig waren en heb je je oude slag zo weer te pakken. Dit jaar was dat voor mij anders. Nog volop in het zomerseizoen, eind augustus, bond ik de schaatsen weer onder. Dit keer niet mijn vertrouwde Vikings, maar een paar ietwat botte, geleende shorttrack schaatsen. Dit was de eerste keer shorttracken in mijn glansrijke schaatscarrière en het voelde alsof de voorgaande 15 jaar op het ijs nooit hadden plaatsgevonden. Waar ik waarschijnlijk het meest aan moest wennen was dat het vaste schaatsen waren, iets wat me pijnlijk deed realiseren hoe erg ik naar achter trap op mijn klappers.

Mijn eerste rondje moet dan ook een lachwekkend gezicht geweest zijn voor de twee toeschouwers op de tribune. Gelukkig was ik niet de enige en stonden we met een stuk of 20 softies wat onwennig op het ijs. Een aantal mensen gingen echter meteen al mini-rondjes schaatsen alsof ze nooit anders gedaan hadden. Al snel kwam ik er ook achter dat het helemaal niet zo moeilijk is als het eruit ziet. Het voornaamste wat je moet doen, net als met langebaanschaatsen, is over je angst heen stappen. Toen die stap eenmaal gezet was durfde ik zelfs de profs te imiteren en mijn hand naar het ijs te brengen in de bocht (niet dat die het ijs raakte, maar voor het idee).

De anderhalf uur durende clinic was zo voorbij en bestond uit behendigheds-oefeningen, heel veel rondjes, en een relay. Ondanks dat ongeveer 3% van de aanwezigen snapte hoe zo'n relay in elkaar steekt ging het ons vrij soepel af, al geloof ik dat de trainer van SVU daar anders over dacht. Het was een super leerzame en gezellige avond en ik kan alle schaatsers aanbevelen om ook eens de afslag naar het shorttracken te nemen!

Door: Marijne Stubert

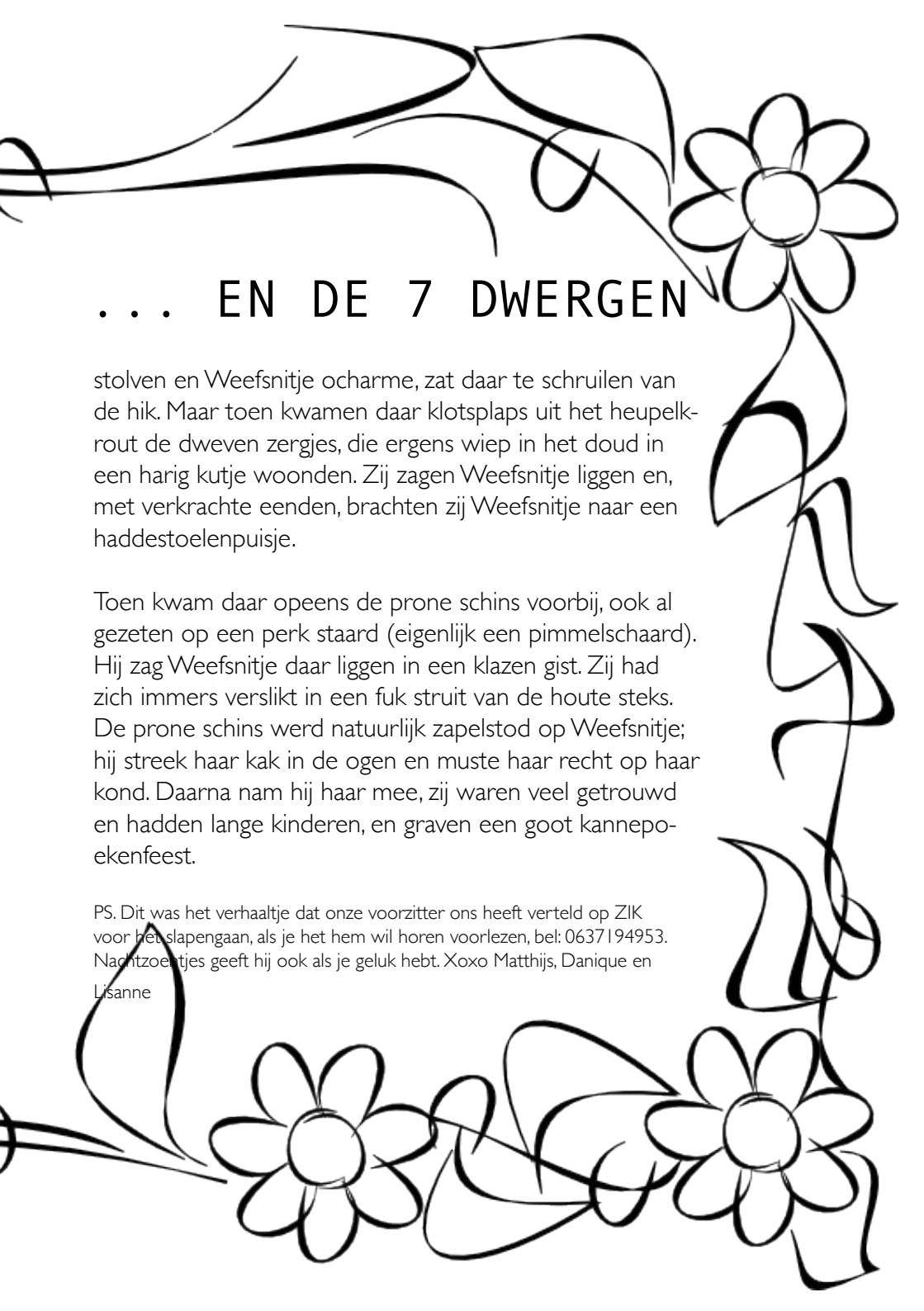

WEEFSNITJE . . .

Er leefde eens, veel her weg in een krachtig pasteel, een scheel hoon meisje en dat scheel hoon meisje heette Weefsnitje. Maar in dat krachtig pasteel woonde nog iemand: de biefstoeder, de moze biefstoeder van Weefsnitje. En iedere dag trok zij haar kloonste scheetje aan, ging voor het wiegeltje staan en zei dan: 'Wiegeltje, wiegeltje aan de spand, wie is de vroomste schouw van lans het gand?' En dan antwoordde dat wiegeltje: 'Biefstoeder, je bent scheel hoon, maar Weefsnitje is muizendschaal doner dan jij.' En dan werd de moze biefstoeder beeds stozet.

Tot op dekere zag zij vrogens smoeg naar de joze bager ging. 'Joze bager,' zei ze, 'jij gaat Weefsnitje nidkappen en haar achterlaten in het Wonkere Doud.' De joze bager, de leersmap, die had een klare zijk op de kaak. Hij was vroeger nog matroos geweest en had zeven jaar op zijn slip gescheten. De joze bager sprong dus op zijn perke staard, pakte zijn wietgescheer en met zijn klote grauwen smet hij Weefsnitje in het wuikgestras. Het zat daar vol met woute

... EN DE 7 DWERGEN

stolven en Weefsnitje ocharme, zat daar te schruilen van de hik. Maar toen kwamen daar klotsplaps uit het heupelk-rout de dweven zergjes, die ergens wiep in het doud in een harig kutje woonden. Zij zagen Weefsnitje liggen en, met verkrachte eenden, brachten zij Weefsnitje naar een haddestoelenpuisje.

Toen kwam daar opeens de prone schins voorbij, ook al gezeten op een perk staard (eigenlijk een pimmelschaard). Hij zag Weefsnitje daar liggen in een klazen gist. Zij had zich immers verslikt in een fuk struit van de houte steks. De prone schins werd natuurlijk zapelstod op Weefsnitje; hij streek haar kak in de ogen en muste haar recht op haar kond. Daarna nam hij haar mee, zij waren veel getrouwd en hadden lange kinderen, en graven een goot kannepo-ekenfeest.

PS. Dit was het verhaaltje dat onze voorzitter ons heeft verteld op ZIK voor het slapengaan, als je het hem wil horen voorlezen, bel: 0637194953. Nachtzoetjes geeft hij ook als je geluk hebt. Xoxo Matthijs, Danique en Lisanne

ROODKAPJE: HET ORIGINEEL

Er leefde eens op een dorp een allerliefst meisje, het aardigst schepseltje dat men ooit gezien had. Zij was de lieveling van ieder die haar kende, en vooral haar moeder en haar grootmoeder hielden ontzaggelijk veel van haar. Zij droeg gewoonlijk een roodkleurig kapje, 't welk zij eens op haar verjaardag gekregen had en haar zoo goed stond, dat zij algemeen onder den naam 'Roodkapje' bekend was. Op een zekeren dag, toen hare moeder wafels gebakken had, zeide deze tot haar: *'Kindlief, ge moest eens naar uwe grootmoeder gaan en eens vragen hoe zij het maakt, want ik hoor dat zij ziek is, - neem dan tevens eenige wafels en dit potje boter voor haar mede.'*

Roodkapje voldeed dadelijk aan dit verzoek en ging op weg naar haar grootmoeder, die in een naburig dorp woonde. De wafels en de boter deed zij in een mandje en hing dit aan haar arm. Om het dorp te bereiken, waar haar grootmoeder woonde, moest zij een groot bosch door, doch dewijl zij deze wandeling reeds dikwijls gedaan had en het prachtig weêr was, stapte zij welgemoed en vrolijk zingende onder de zware boomen voort. Doch bijna aan den uitgang van het bosch gekomen zijnde, zag Roodkapje eensklaps een grooten wolf, die regt op haar aan kwam en dadelijk groote lust had om haar te verslinden, maar dit plan niet durfde te volvoeren, omdat dicht bij hen eenige houthakkers aan het werk waren. Toen hij vlak bij haar was, sprak hij Roodkapje beleefd aan en vroeg haar waar zij heenging. Het lieve meisje, niet wetend hoe gevaarlijk het is tegen een wolf in een donker bosch te praten, antwoordde: 'Ik ga naar mijne grootmoeder, om te vragen hoe zij het maakt, en om haar deze wafels en dit potje boter te brengen.'

'Woont uwe grootmoeder ver van hier?' vroeg de wolf.

'O ja,' antwoordde Roodkapje, 'nog voorbij gindschen hoogen molen, zij woont in het eerste huisje van het dorp dat gij daar kunt zien liggen.'

De wolf, die dadelijk booze plannen beraamde, hernam:

'Wel, dan kon ik haar ook wel eens gaan opzoeken; ik zal dit pad volgen, neem gij dan het andere dat ginds heenloopt, wij zullen dan eens zien wie er het eerste is.'

VAN CHARLES PERRAULT

De wolf liep onmiddelijk, zoo hard als hij kon, langs het kortste pad, terwijl Roodkapje een omweg nam en zich al loopende nog ophield met het na-loopen van kapellen en plukken van bloemen, die langs den weg groeiden. De wolf had spoedig de woning van de grootmoeder bereikt en klopte aan de deur.

'Wie is daar?' vroeg de oude vrouw.

'Ik ben het grootmoeder, uw kleinkind Roodkapje,' antwoordde de wolf, de stem van het kind zoo goed mogelijk namakende; 'ik breng u eenige wafels en een potje boter.'

De goede, oude vrouw, die ziek te bed lag en niets kwaads vermoedde, riep hierop:

'Trek maar aan het touw dat buiten de deur hangt, dan gaat de klink in de hoogte.'

De wolf volgde dezen raad op en de deur ging open. Hij trad binnen en sprong onmiddelijk op de ongelukkige oude vrouw. In enkele minuten at hij haar geheel op, want, doordien hij sinds drie dagen geen voedsel had gevonden, was hij buitengewoon hongerig.

De wolf deed daarna de deur weder dicht en ging in het bed van de oude vrouw liggen om Roodkapje op te wachten.

Spoedig daarna verscheen deze voor de deur.

Klop! klop!

'Wie is daar?'

Eerst schrikte Roodkapje toen zij deze schorre stem hoorde, maar denkende dat hare grootmoeder welligt koude gehad had, antwoordde zij:

'Ik ben het, lieve grootmoeder, uw Roodkapje. Ik kom u wat lekkers brengen en tevens eens hooren hoe het met u gaat.'

De wolf hernam hierop, zoo zacht mogelijk sprekende:

'Trek maar aan het touw, dat buiten de deur hangt, dan gaat de klink in de hoogte.' Roodkapje trok aan het touw en de deur ging open.

De wolf die zich onder de beddelakens verborgen hield, zeide, zoodra Roodkapje in de kamer kwam, terwijl hij zijn best deed zijn stem zoo zwak mogelijk te maken:

'Zet het mandje maar op een stoel, kindlief, trek je kleêrtjes uit en kom dan gaauw bij mij in bed liggen.'

Roodkapje deed wat haar gevraagd werd, ontkleedde zich en stapte in bed. Zij stond echter verbaasd over de vreemde vertooning die haar grootmoeder in haar nachtgoed maakte en zeide daarom:

'Grootmoeder, wat hebt ge lange armen!'

'Zooveel te beter kan ik u omhelzen, mijn kind!'

'Grootmoeder, wat hebt ge groote ooren!'

'Zooveel te beter kan ik u verstaan.'

'Grootmoeder, wat hebt ge groote oogen!'

'Zooveel te beter kan ik u zien.'

'Grootmoeder, wat hebt ge groote tanden!'

'Zooveel te beter kan ik u verslinden.' - dit zeggende viel de laaghartige wolf op Roodkapje aan, en at haar met een paar happen geheel op.

WIST JE DAT...?

MUZIEKAVOND

"Op last van de politie heeft de Alpenkaas Boyband moeten besluiten dat het optreden morgenavond in het wijkcentrum van Kanaleneiland niet doorgaat. I.v.m. de veiligheid en de verwachte drukte aan fans is een optreden onverantwoord, aldus de politie. Ons medeleven gaat uit naar onze fans."

Voor wie het nog niet wist, deze band bestaat uit Matthijs Beerepoot, Sake de Jong en nog twee anderen (Lazlo Westerhof & Albert Nijhuis genaamd, red.). Een van de bandleden was gelukkig wel aanwezig en heeft zelfs opgetreden voor ons.

Even een kleine samenvatting van de muziekavond bij Softijs:

De Kraktie heeft alle bandleden en toeschouwers hartelijk ontvangen in een schooltje in Overvecht. Je moet je hierbij voorstellen dat de optredens plaatsvonden in een klein klaslokaaltje met discolicht. De kraktie had al een hele tribune van stoelen gemaakt en een podium voor de bandleden. Er waren heel veel mooie gitaren aanwezig en sommige bandjes waren zich al lekker aan het inspelen. Ook stond het bier al klaar om geschonken te worden.

Eén voor één kwamen alle softies langzaam binnendruppelen. Het leuke van Softijs is dat je eigenlijk op een hele leuke en snelle manier veel vrienden leert kennen en dat de club nog hechter wordt. Na wat leuke gesprekken te hebben gehad was het zover dat de Muziekavond eindelijk zou beginnen. Het zou een veelbelovende avond worden en dat was het uiteindelijk geworden ook.

We begonnen de avond met een leuk optreden van het Sterrenensemble met het liedje Are you gonna be my girl?. Het laatste nummer was Boy zonder band. Alle Softies hebben heel erg goed opgetreden. Het mooiste van Softijs is dat iedereen met veel plezier heeft opgetreden en het ook echt niet uitmaakt hoe goed of slecht je nou ook was. De fans in het publiek moedigden iedereen met veel enthousiasme aan. Daarnaast was het niveau qua muzikaal talent erg hoog en zijn er spectaculaire optredens

geweest. Zowel de zang en het bespelen van de instrumenten was top en dan hebben we het nog niet eens gehad over de dansmoves. Al met al was het een avond van no shame no fame.

“Doe je ogen dicht en neem een hap van je Softijsje en kom helemaal tot rust”

Op de één of andere manier kent elk lid van Softijs al deze liedjes. Al met al was het een hele gezellige avond met z'n allen. De hoogtepunten waren het optreden van de kraktie (die allemaal hele leuke rood met witte pakjes aanhadden), de yogales met een meditatiesessie van Danique in het kaarslicht ('Doe je ogen dicht en neem een hap van je Softijsje en kom helemaal tot rust'), het optreden van Matthijs als enige bandlid van de Alpenkaas Boyband met een geïmproviseerd nummer over een depressie omdat hij alleen was en teveel fans zijn handtekening wilde hebben en tot slot het rap-trio, die overigens erg goed waren en rapten met volle overtuiging om het publiek mee te krijgen. Complimenten voor de zonnebrillen en capuchons, want er is zelden zo'n stoer lied gezongen over de mannen van Softijs. Het is nu zaak voor de mannen om in een volgende muziekavond een lied te verzinnen over de Softijsvrouwen. Omdat de voorzitter niet aanwezig was, werd er wel door de secretaris Stephanie een snapchat video gemaakt waarin nog even duidelijk was geworden dat we hem misten door keihard met z'n allen 'Coenraad' te roepen in de camera. Overigens was een filmpje van het Softijslied waarin alle leden lekker aan het zingen waren rondgestuurd in de snapchat.

Na alle stoelen en tafels weer netjes op hun plek te hebben gezet, was het tijd om met z'n allen lekker naar 't Pandje (de stamkroeg van Softijs) te gaan om gezellig een biertje drinken. Daarna zijn er nog vele dansjes gewaagd in het verdere uitgaansleven van Utrecht.

Door: Bart van Delft

WELK SPROOKJESFIGUUR

Iedereen kent sprookjes, iedereen wilde vroeger ook heel graag Assepoester of Doornroosje zijn. Maar welk sprookjesfiguur past nu echt het beste bij je? Ontdek het hier!

Vraag 1: Wat is je lievelings (tover)drankje?

- A: een kommetje thee
- B: een pilsje
- C: een schrobbelèrtje
- D: een rood wijntje

Vraag 2: Wat voor trucjes kan jij op de ijsbaan?

- A: Achteruit schaatsen
- B: Ik kan gewoon heel goed diep zitten
- C: Ik ben al blij als ik blijf staan.
- D: Dit trucje werkt altijd: "rozen zijn rood, violen zijn blauw, mijn thermo plastische schaats lust je rauw"

Vraag 3: Je hebt een oogje op iemand uit je schaatsgroepje, hoe zorg je dat het iets wordt tussen jullie?

- A: Ik zou tijdens de training de aandacht trekken met mijn schaatsskills en een beetje plagen, maar nog wel op een leuke manier...
- B: Ik zou een toverdrankje maken met liefdeskracht, supersimpel. Ik giet het in zijn of haar mond en hij/zij wordt gelijk smoorverliefd.
- C: Het echte versieren komt pas goed naar voren in het KNSB café. Met een drankje of twee achter de kiezen gaat dat zeker lukken.
- D: De mannen/vrouwen staan voor mij in de rij. Ik hoef het maar te benoemen en het is geregeld.

Vraag 47: Wat is het beste schaatsvoer?

- A: iets vegetarisch, maar in ieder geval geen erwtensoep!
- B: Ik eet niets voor het schaatsen, want anders komt het er weer uit in de buitenbocht.
- C: Een goed stuk vlees, gestoofd in kabouterbier
- D: Een rauwe oester, dat glijdt altijd zo lekker naar binnen, net als ik ;)

BEN JIJ?

Vraag 27: Janneke glijdt onderuit op de ijsbaan. Wat doe je?

A: Je lacht haar uit achter haar rug om. Die Janneke bakt er echt niks van op schaatsen!

B: Je kijkt in je magische bol en ziet dat de verwondingen meevallen. Na de training behandel je haar met Siebs kuitenroller.

C: Dat gebeurt mij ook regelmatig als ik een glaasje teveel op heb.

D: Je helpt haar opstaan, en je geeft haar gelijk je nummer.

Vraag 54: Na 1001 nachten wachten mag je éindelijk bij de aller-leukste Softie blijven slapen na de schaatstraining. Hoe verloopt deze nacht?

A: Hij/zij ligt voornamelijk op jou. Voor jou een plezierige ervaring, maar je lover vindt het helemaal niks!

B: Een romantische massage om de liefdesgevoelens op te wekken, waarna uit het niets rozenblaadjes op het bed verschijnen. Dit belooft een magische nacht te worden...

C: Dat was gezellig in de kroeg! *Hik* Binnen 10 seconde bevind je je in dromenland.

D: Na 1001 andere Softies heb je al goed kunnen oefenen. Met je charmes heb je hem/haar zo ingepalmd.

Vraag 81: Het IUT komt eraan! Je móet en zál je grootste concurrent op deze schaatswedstrijd verslaan! Hoe pak je dat aan?

A: Voorbereiding en rust is alles. Dus zorg je ervoor dat je concurrent die nacht geen oog dicht kan doen en 's ochtends opstaat met rugpijn.

B: Geen zorgen. Halverwege de race breekt plots de schaats van je concurrent in tweeën. Niemand weet hoe dat nou toch kan...

C: Sportdrink met heel veel alcohol, dat moet toch werken?

D: Kwestie van lief vragen. "Hee schatje, hou je nog wat energie over voor vannacht?" Knipoog erbij, en je concurrent houdt zich vast en zeker in tijdens de race.

Kijk snel op de volgende pagina voor de uitslag!

Welke letter had je het meest?

Meeste A: Jij bent de Erwt uit 'Softie op de erwt'

Je doet niets liever dan mensen plagen. Veel mensen vinden jou een beetje vervelend, al durven ze dat misschien niet recht in je erwtengezicht te zeggen. Softies wakker houden in hun slaap is je favoriete bezigheid. Zijn er dan ook nog positieve punten? Jawel jij hoor, je bent namelijk echt een lekker stuk; om op te eten! En ohja, je ligt meestal onderop.

Meeste B: Jij bent de tovenaar uit 'De tovenaar(es) en Siebs magische kuitenroller'

Hier en daar een beetje magie kan geen kwaad! Als tovenaar beschik je duidelijk over superkrachten. Zeker met Siebs magische kuitenroller in je handen, die alles wat het aanraakt verandert in één bonk spieren. Toverdrank is ook altijd fijn. Bier is ook een soort toverdrank toch?

Meeste C: Jij bent de dwerg uit 'De zotte dwerg en de zeven Schrob-belèrtjes'

Misschien ben je niet eens zo klein, maar in ieder geval wel zot! Als jij 's nachts in dromenland bent droom je over twee dingen, schaatsen en borrels. Naast fanatiek schaatser ben je namelijk ook een echte Bourgondiër. Helaas gaan die dingen vaak moeilijk samen, maar dat hoeft men jouw niet uit te leggen...

Meeste D: Jij bent de gladde prins(es) uit 'De gladde prins(es) met de thermoplastische schaatsen'

Met jouw uiterst charmante gedrag heb je iedereen zó ingepalmd. Jouw ego is minstens 10 keer zo groot als de doos waarin je nieuwe thermoplastische schaatsen zaten. Gladde praatjes zijn je handelsmerk en complimentjes hengel je binnen aan de lopende band. Wat zit je haar trouwens goed!

Door: Matthijs Beerepoot & Mees van der Borgt

ZIK - QUOTES

"Is er nog een programma, of kan ik naar bed?" - Stijn V. om half 10

Jeroen G. in het Softijs-mascottepak:

"Wil je anders een likje van mijn Softijsje?"

Matthijs B.: "Kan je met het plakken van Stickers ook vrouwen versieren?"

Talita: "Ja hoor maar alleen Gert NIET"

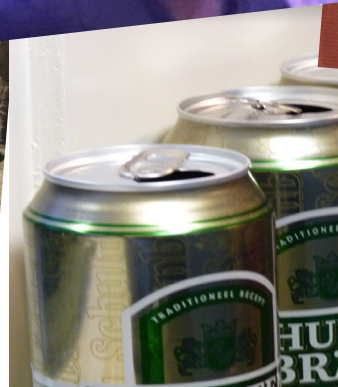
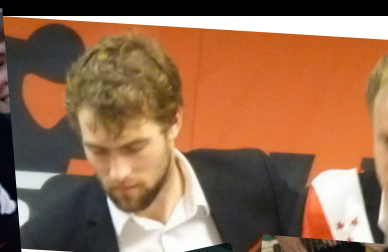
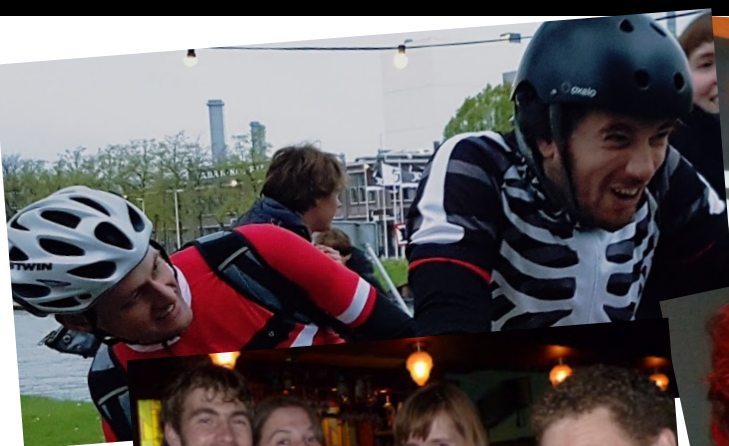
"Zit ik weer met mijn hand in zijn broek" - Talita

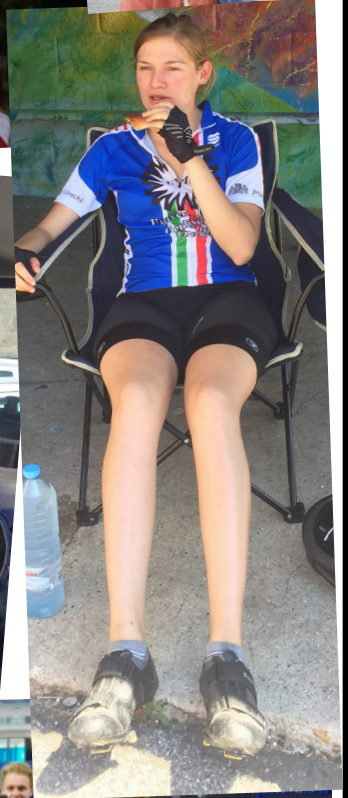
Bertine: "Waar is mijn broek?" - 'Die heb je aan..?' "OOOOOOH JAAA"

"Ik heb niet genoeg tiet" - Danique

"Ik heb geen zin om een eikel op mijn smoel te krijgen" - Emil

ZOMER INTROKAMP

Het fabelachtige sprookje dat bekend staat als “ZIK 2017”

Het avontuur begon lang lang geleden op vrijdag 22 september om 18:00 in de avond. Ons genootschap voor het weekend vol avonturen kwam bijeen in het hoofdkwartier van magisch transport in Utrecht en langzaam maar zeker groeide we uit tot een groep waardig genoeg voor het avontuur om te beginnen. Eerst moest het genootschap een hevige reis doorstaan in de tweede klasse van de betoverende tube van transportatie ook wel bekend als de sprinter naar Nijmegen.

Vervolgens was er nog een halfuur durende rit met de publieke koets om daarna bij het kamp gearriveerd te zijn. Nadat wij onze bedden hadden opgepompt voor de nachtrust was het tijd voor toneelstuk. Dit toneelstuk zat boordevol onverwachte wendingen en er was ongetwijfeld sprake van oscar-waardig acteerwerk. Om het genootschap beter te leren kennen werden er een paar introductiespelletjes gespeeld. Na deze spellen was het tijd voor een feestje waarin gedurende de avond Stijn de mac was uitgestuurd vanwege het morsen van zijn bier en het feest dus vrij geslaagd was. Dit zorgde er echter ook voor dat er maar drieënhal-fuur werd geslapen. De volgende dag gingen we na een fantastisch ontbijt de bossen in om levend kwartet te spelen. Na twee uitermate fanatieke

rondes was het tijd om terug te gaan naar ons kamp om ons klaar te maken voor de sprookjestocht.

Onze compagnie met heks Mariska de wijze als leidster vertrokken naar onze opdrachten waar we op een gegeven moment een ongekend meesterwerk hebben gecomponeerd waarin de natuurlijke schoonheid van de Duitse schlagermuziek naar voren komt. Na ons triomfantelijke sprookjestocht was het tijd voor het diner, bereidt door de wonder-schone Assemeester. Na het diner werd er nog een snelle workshop gegeven voor het plakken van de legendarische softijs stikers. Na een privéles gekregen te hebben van Gert op het gebied van ongemerkt stikers plakken op nietsvermoedende mensen was het tijd om deze nieuw verkregen gaven te nuttigen op onze laatste expeditie in de kroegen van Nijmegen. Na de hele bar volgeplakt te hebben was het weer tijd om terug naar het kamp te keren. Na een vier uur lange nachtrust was het tijd weer tijd om de nieuwe dag te beginnen met een lekker ontbijtje wat samenviel met een modeshow, gelopen door de liefallige Jeroen.

Vervolgens was het tijd voor hetgeen waar iedereen dit hele sprookje al tegenop zag: de ochtendtraining. Na urenlang te hebben moeten zweten en bloeden van de zware omstandigheden die trainer Matthijs ons heeft bezorgd was het uiteindelijk tijd om afscheid van elkaar te nemen en zo ons sprookje te concluderen.

Door: Wouter ten Ham

TL:DR Was wel lachen, 8,5/10

ZOMERIJS

Op een mooie zonnige dag in juli, opende ik mijn gordijnen. De lucht was strakblauw en er waaide een zomers briesje. Diezelfde middag werd er een bergetappe van de Tour de France verreden. Ik dacht bij mezelf: "een prachtige dag om eens lekker te gaan... schaatsen!"

Onderweg naar Friesland was de weg opgebroken en moesten we omrijden door pittoreske Friese dorpjes, om uiteindelijk bij de mooie nieuwe schaatshal van Thialf te komen. Terwijl buiten de temperatuur opliep naar een mooie 30°C, was het binnen "koud" met een graadje of 15. Het ijs lag er goed bij en het was niet druk, ideaal om lekker rondjes te rijden. Na maar liefst vier uur liepen we weer naar buiten en was het hoog tijd voor een verfrissend biertje op het terras in Heerenveen. Dat was leuk, want ik was nog nooit in het centrum geweest en het was mooier dan ik had gedacht.

De overnachting was in het scoutinggebouw in de buurt van de ijsbaan, waar we lekker pizza gingen eten. Bij het gebouw was een veld en een bos in de buurt, hierover straks meer.

Na het eten werd er lekker bier gedronken en kwamen de kaartspelletjes op tafel. Verschillende spellen werden gespeeld, zoals pesten, bussen, stiften ("jack in the box") en Fuck de Brennan. Lekker ingedronken viel

de duisternis in en was het tijd voor een potje omgekeerd verstoppertje. Als kippen zonder kop renden we willekeurige richtingen op om degene die zich verstopt had zo snel mogelijk te vinden. Een aantal rondes verder was het de beurt aan Cas (voorzitter van Tjas), want die wist een goede plek. Drie kwartier later was die jongen nog steeds niet gevonden en iedereen die meedeed liep doelloos in het rond. Uiteindelijk heeft hij de hele tijd in het pikdonker in een boom gezeten en was hij het helemaal zat. Kortom, het was een leuke avond!

De volgende dag, licht brakjes aan het ontbijt, werd er zelfs nog iemand ge'iced'. Ideale omstandigheden om wederom drieënhalf uur op het mooie ijs te staan. Een leuk weekend waarbij er dus is gelachen en gehuild (van het lachen) en lekker is geschaatst (al ging het bij mij niet zo heel goed, maar ja, het was wel gezellig).

Door: Børjen Cijis

COEN GEEFT RAAD

Lieve Coenraad,

Ik heb een hele gekke vraag, ik maak mij namelijk een beetje zorgen om mijn oma. De laatste keer dat ik op bezoek ging, zag ze een beetje grijs, haar ogen hadden een gele gloed en ik zag een bebloede theedoek in haar wasmand zitten. Toen ik beter keek zag ik haren uit haar pukkels groeien en leek haar neus steeds langer te worden en haar oren steeds spitzer. Toen ik ernaar vroeg, gromde ze alleen en ontblootte ze haar tamelijk scherpe hoektanden. Vervolgens sprong ze op en rende ze achter mij aan!

Help...!

Dit is inderdaad geen gewone vraag. De laatste keer dat ik een dergelijk verhaal hoorde is alweer even terug toen mijn overgroot opa nog leefde. Mijn overgroot opa was een ware verteller die veel sprookjes voorlas maar ook graag waargebeurde verhalen vertelde. Zo vertelde hij mij indertijd een verhaal over een tante van hem, dus mijn betovergroot tante, en die tante had een aangetrouwde oom (de naam van deze oom is mij ontschoten, maar het was iets met 'Grimm') wiens oma op den duur anders dan anders deed.

Maar waarom vertel ik je dit nu? Ik vertel je dit omdat de oma van de aangetrouwde oom van de tante van mijn overgroot opa eigenlijk iets soortgelijks was overkomen. Nu wist ik indertijd niet of mijn overgroot opa mij nou een sprookje vertelde, of dat het dit keer een waargebeurd verhaal was. Omdat ik het nogal een ongeloofwaardig verhaal vond, heb ik altijd aangenomen dat het om een sprookje ging. Echter, ik begin nu steeds meer te twijfelen of het niet toch een waargebeurd verhaal is. Helaas kan ik nu niet meer aan mijn overgroot opa vragen (inmiddels zou hij al 131 jaar zijn geworden), dus zullen we nooit weten of het toch waargebeurd is.

Gelukkig kan ik me nog wel herinneren hoe het verhaal van mijn overgroot opa ging. De oma van mijn overgroot opa zijn aangetrouwde oom van zijn tante woonde in de stad Wakkerdam. Het was altijd een vredig stadje geweest, maar bij volle maan gebeurde er iets vreselijks en werd een inwoner vermoord door een weerwolf. Om dit tegen te gaan besloten de inwoners van Wakkerdam een burgemeester aan te stellen en onder zijn leiding de burgers die zich verdacht veel gedroegen als weerwolven uit te roeien. Zo stonden de burgers tegenover de weerwolven. Gelukkig was de aangetrouwde oom van mijn overgroot opa zijn tante een ziener. Hij kon precies bepalen of iemand een weerwolf was of een burger. Om niet zelf meteen ten prooi te vallen aan de weerwolven hield hij geheim dat hij ziener was en probeerde hij de inwoners van Wakkerdam te sturen om de weerwolven uit te roeien. Toen hij op den duur echter bij zijn oma kwam zag hij ineens dat zij nogal grauw leek, haar ogen hadden een gele gloed en in de hoek lag een bebloede theedoek. Bovendien zag hij ook nog eens dat er haren uit haar pukels groeide en haar neus steeds langer leek te worden en haar oren steeds spits. Hij wist het zeker: ook zij was een weerwolf. Snel rende hij ervandoor, maar... Het was al te laat... Gelukkig woonde er in Wakkerdam een heks, die met een goed drankje hem weer tot leven wekte. Vervolgens werd hij door de inwoners van Wakkerdam tot burgemeester uitgeroepen en onder zijn leiding werden de weerwolven uitgeroeid.

Echter, zo vertelde mijn overgroot opa, zijn toch niet alle weerwolven uitgeroeid en zijn er een aantal gevlucht uit Wakkerdam. En daarom hoor je zo, eens in de 100 jaar ongeveer, een verhaal als jij nu vertelt. Het zou dus goed kunnen dat je oma een weerwolf uit Wakkerdam is en mijn raad is daarom om een ziener te zoeken die kan stellen of jouw oma inderdaad een weerwolf is. En zo ja, zoek dan een heks die jou met een goed drankje kan helpen en aan jouw oma een drankje kan geven waardoor ze geen weerwolf meer is.

SOFTOSCOOP

Kan jij raden in welk sprookje je bent beland?

Schorpioen (23 oktober t/m 21 november)

Het is tijd om eens iets te gaan doen aan die slaapproblemen van je. Het heeft echter geen zin om alle beddengiganten af te gaan voor het beste matras. Het probleem zit dieper, in je bedbodem om precies te zijn. Met jouw gevoelige huid is elke minuscule oneffenheid voelbaar. Tip: zorg er de volgende keer dat je je kamer schoonmaakt voor dat er niks, zelfs geen verdwaald zandkorreltje, onder je matras ligt! Dan zul je heerlijk slapen.

Boogschutter (22 november t/m 21 december)

Je hebt iemand ontmoet en voor je gevoel is het de liefde van je leven. Er is echter een barrière die jullie scheidt en om deze te doorbreken zal je een grote opoffering moeten doen. Wanneer jullie dan eindelijk bij elkaar kunnen zijn, blijkt dan ook nog eens dat jullie niet dezelfde taal spreken, waardoor jullie niet met elkaar kunnen praten. Ons advies: niet aan beginnen, zoek maar even verder en waardeer je vrienden en familie des te meer!

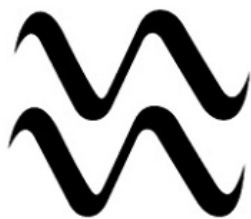

Steenbok (22 december t/m 20 januari)

Je bent erg goedgelovig en mensen met verkeerde intenties zullen hier gebruik van maken. Deze oplichters zullen je het gevoel geven dat je het helemaal gemaakt hebt en dat er met ontzag naar je gekeken wordt. Helaas durft niemand uit je vriendenkring je uit die waan te halen, bang voor je opvliegende karakter. In je onwetendheid zul je jezelf volledig bloot geven aan de hele wereld. Tip: geloof niets dat je niet met je eigen ogen hebt gezien!

Waterman (21 januari t/m 19 februari)

Je hebt moeite om aansluiting te vinden in een groep. Daardoor voel je je buitengesloten en ga je aan jezelf twijfelen. Je hebt het gevoel dat je niet goed genoeg bent. De enige die je selfies op instagram liked is je moeder. Tip: geloof in jezelf, je bent mooi van binnen, dus ook mooi van buiten. Jouw tijd komt nog wel, je bent een laatbloeier. Verlies het vertrouwen niet en je zult zien dat iedereen straks jaloers op je is.

Vissen (20 februari t/m 20 maart)

Je zult de komende tijd geplaagd worden door vervelende nachtmerries, waardoor je nachtrust ernstig wordt verstoord. Hierdoor heb je overdag moeite om je te concentreren en ben je snel moe tijdens de schaatstrainingen. Tip: er is een nieuw product op de markt dat je nachtmerries in de mooiste dromen zal doen veranderen, waardoor je weer heerlijk kunt slapen. Het is een soort scrubmiddel met zandkorrels wat je rond je ogen kunt smeren voordat je gaat slapen, vergeet niet de ochtend erna je gezicht goed te wassen!

Ram (21 maart t/m 20 april)

Je lieve oma, waarvan je die mooie rode muts hebt gekregen, krijgt een griepje te pakken. Je besluit bij haar op bezoek te gaan op je racefiets om haar te helpen en verzorgen. Dan heb je meteen een goede training gehad. Onderweg zal je iemand ontmoeten die erg geïnteresseerd is in wat je gaat doen, iemand met verkeerde bedoelingen. Tip: neem de kortste route, neem geen ommetjes en laat je niet afleiden! Dat is beter voor de veiligheid van jezelf en die van je oma. Neem ook je naaiset en een paar stenen mee, voor de zekerheid.

Stier (21 april t/m 21 mei)

Je voelt je al tijdje futloos en moe, het liefst zou je 100 jaar slapen. De mensen om je heen nemen je vermoeidheid over, waardoor je in een soort energieloze roes komt te leven. Tip: voorkom een burn-out en zorg dat je af en toe wat kan ontspannen! Leg jezelf niet te veel druk op. Er is gelukkig licht aan het einde van de tunnel, je zal namelijk iemand ontmoeten die je leven weer energie inblaast!

Tweelingen (22 mei t/m 21 juni)

Tijdens een van de schaatstrainingen ontmoet je een nieuw lid en de vonk tussen jullie slaat over. Aan het einde van de training drinken jullie gezellig nog wat thee, totdat de ander toch echt weg moet. Dan bedenk je je dat je bent vergeten zijn/haar naam te vragen. Wel zie je dat die hottie zijn/haar tas met schaatsspullen is vergeten. Tip: de schaatsen in de tas zijn naar de voeten gevormd, het enige wat je dus hoeft te doen is erachter komen wie er in die schaatsen past!

Kreeft (22 juni t/m 22 juli)

Je doet het goed op instagram, met elke selfie sleep je weer meer likes binnen. Helaas kan niet iedereen je schoonheid waarderen, er zijn ook mensen die er erg jaloers van worden en zullen proberen je onderuit te halen. Tip: neem niets aan van vreemdelingen, ook al lijkt het een aardig gebaar. Doe je dit in je naïviteit toch wel, dan heb je gelukkig nog een stuk of zeven échte vrienden die je zullen proberen te redden van een ondergang. Ook een meevallertje, met jouw looks sla je ongetwijfeld een mooie prins(es) aan de haak!

Leeuw (23 juli t/m 23 augustus)

Jij houdt nogal van lekkernijen. Laat je echter niet te veel verleiden en probeer je een beetje in te houden tijdens deze verraderlijke sinterklaas-periode. De weegschaal liegt immers niet. Tip: als je dan toch een avond wat te veel hebt gegeten, maak dan een mooie avondwandeling door het bos. Hierdoor zul je je beter voelen en verbrand je meteen wat calorieën. Het bos kan echter nogal een doolhof zijn als je het niet kent, zorg dus dat je de weg weer terug kan vinden door deze steeds te markeren! Ga verder ook niet bij lieve oude vrouwtjes naar binnen die je wat lekkers aanbieden in hun verlaten schuurtje in het bos.

Maagd (24 augustus t/m 22 september)

Je geeft meer over jezelf prijs op het internet dan je zelf door hebt. Privacy is niet meer wat het geweest is. Tip: verwijder je facebook account en ga anoniem door het leven. Het zal je later goed van pas komen als niemand je naam weet...

Weegschaal (23 september t/m 22 oktober)

Wees op je hoede, er is iemand die je iets dierbaars wilt afnemen. Hij of zij zal zich voordoen als een van je dierbaren en zo proberen je vertrouwde omgeving binnen te dringen. Wanneer je dit toelaat zal je leven je niet zeker zijn. Maar niet getreurd: je bent niet alleen, er zal hulp komen! Tip: zorg dat je altijd een goede verstopplaats in de buurt hebt en zet je moeders telefoonnummer op speed dial!

RODDELS & ACHTERKLAP

Stijn (spelend met zijn stokje): "Hij is wel buigzaam"

"Ik ging voor die Franse vrouw" - Talita

"Ze was aan het graaien naar iets ronds" - Gert

Anoniem bestuurslid: "Kut 31"

"Ik was even mijn lichamelijke behoefte aan het doen" - Janneke

"Want ik heb natuurlijk net Jaap gedaan" - Jolien

Tomtom Gert: "Ik weet niet goed hoe ik je kan helpen"

Gert: "Na zomerijs moeten we eigenlijk een Siebje doen: drie maanden niet drinken." Annelotte: "Maar dan schiet het in je kuiten."

Stijn over de consti: "Ik ga me gewoon netjes gedragen"

"Let's put in the nietjes" - Emil

"Er zit een ding in m'n kont" - Brennan

Stijn onderweg naar Le Mans: "In Vlaanderen vallen de wegen wel mee, want dat is gewoon luxe België"

Anoniem bestuurslid op Le Mans: "Ik weet een goede naam voor de alum-nivereniging van Softijs: Softgrijs"

"Ik heb nog nooit iemand op zn broek zien schijten en ik heb echt veel mensen zien schijten, dat is mn werk." - Jolien

"Jij bent er niet van overtuigd dat je je broek moet uittrekken als je diarree hebt?" - Gijs

Gert (over Le Mans): "Als je eenmaal bezig bent is het best wel leuk, eigenlijk"

"We zoeken een woord voor een groep billen" - Stijn en Brennan

"Wat is een Polleke?" - Stijn

"Stijn trekt af voor geld." - Jeroen

"Leuk met je schoonzoon op vakantie, krijg je Sieb..." - Danielle

"Zullen wij zo ook naar huis gaan Coenraad?" - Jeroen

"Als er een plasticje omheen zit is het geen goeie worst" - Stijn

"Was lachen dat vrouwen voetbal ek, heb wel 4 potten gezien" - Jeroen

"Paëlla, dat is gewoon spaanse nasi" - Emil

"Emil, dan kan jij gewoon alvast een beetje spelen met je zwaard" - Lisette

"Mocht ik ooit miljonair worden, dan koop ik een rode Lamborghini en laat ik het Softijslogo erop spuiten, dan mogen ze hem altijd gebruiken voor de straatparade" - Sibren

"Ik ben m'n muts vergeten, maar gelukkig heb ik haar op mn hoofd" - Børjen

"Niks zit in de weg want alles zit strak" - Stijn

Wist je dat de penningmeester van Softijs liever in zichzelf investeert?

Wist je dat Talita wel Nederlands Studentenkampioen skeeleren is, maar geen zwemdiploma heeft?

AMSTERDAM - PARIJS

We zijn alweer een paar maanden verder, maar als terugblik op de afgelopen zomer nog het verhaal van AmPa 2017 waarin Stephanie en Annelotte de uitdaging aangingen om zo snel mogelijk van Amsterdam naar Parijs te fietsen. Minou en Bob stonden ze bij en propten zoveel mogelijk eten naar binnen bij de fietsers. Gedurende de wachttijden genoten zij van een mooie roadtrip door het Nederlandse, Belgische en Noord-Franse land.

Alles in de auto? Nee, shit, de Softijsvlag. Snel, laten we nog even langs de voorzitter rijden om deze op te halen. Nu alles wel mee? Dan kunnen we in de afgeladen kampeerbus op weg naar Amsterdam. Onderweg op de A2 begon de strijd der besturen al: 29, 30, 31; elk getal kwam onderweg wel ergens langs. Alleen Annelotte had geen favoriet getal. Zo

kwamen we rond 11:20 uur aan op het Amsterdam Science Park. Nog even banden oppompen, bidons en zakjes vullen, tent afleveren en Garmin's vastzetten en dan was alles echt gereed voor vertrek. Exact om 12 uur klonk het startsein en konden de dames vertrekken richting Paris.

Nadat de fietsers uit het zicht verdwenen, begonnen de volgers ook met hun reis. Een reis is niet compleet zonder sight seeing, zelfs in Nederland. Het begon al op de snelweg terug richting Utrecht met de prachtige 17e eeuwse Oukoopse Molen. Vervolgens kreeg Minou een korte tour bij de KNMI-meetmast van Cabauw. Onderweg naar de eerste rustplaats was er in Jaarsveld ook nog een boerderijtje dat overheerlijke kersen verkocht. Deze mochten hier absoluut niet blijven staan, zodat we de lunch een lekker toetje hadden.

2017 SPECIAL!

Op de 1e stop in Jaarsveld waren Annelotte en Stephanie erg vrolijk. De eerste 52 km gingen voor de wind (letterlijk en figuurlijk). De Garmins werden gecheckt, bidons bijgevuld, papieren routebriefjes werden vervangen en last but not least: eten en eten bijvullen. Na 15 minuten gingen onze dames weer, met nog een stroopwafel in de hand, verder naar de pond die ze over de Lek moest brengen.

Minou en Bob vervolgden ook hun toeristische route over de Lekdijk en kwamen bij Oosterhout voor het eerst in de file terecht. Gelukkig duurde het oponthoud niet te lang, waardoor we nog voldoende tijd hadden om de kermis van Dorst te verkennen en bier (natuurlijk alcoholvrij) te halen. Met een frikandelbroodje en een biertje in de hand wachtten we op de komst van Stephanie en Annelotte. De temperatuur was erg aangenaam en zeker zeer prettig voor een lange fietstocht. De wind kwam nog steeds uit het noordwesten, wat zorgde voor een fijne wind van (schuin) achteren. Eenmaal bij de stop waren Stephanie en Annelotte nog steeds goed gestemd en werden de bidons weer bijgevuld en de voorraad aan voedsel weer in de wielershirts aangevuld. De meiden waren zelfs zo goed gestemd dat Stephanie een liedje begon te zingen. Na het gezang en een plaspauze gingen ze weer verder richting de grens tussen Nederland en België.

De volgers vertrokken ook naar de grens en parkeerden de bus bij de grens om een grensfoto te maken van de fietsers. We moesten nog even wachten tot de fietsers bij de grens aan zouden komen, dus gingen Bob en Minou precies op de grens zitten op een hek met de verse kersen uit Jaarsveld (die nog steeds niet op waren). Na een pittenspuwwedstrijd om de kersenspit tussen de weg en het fietspad te laten neerkomen was de grens duidelijk gemarkeerd met kersenspitpen. Ook bij de grens kwamen Stephanie en Annelotte nog vrolijk aanfietsen. Onder het grote bord met België hebben we een foto gemaakt met de Softijsvlag en snel daarna zijn de dames weer verder gefietst.

Tussen de grens en de volgende stop moesten de volgers natuurlijk weer even aan sight seeing doen. Wij hebben daarom een 'kasteel' bezocht, dat eigenlijk meer een landhuis bleek te zijn. Maar ook deze stop moest vastgelegd worden met een foto. De vierde stop was langs de weg naast een café, waar de pasta-maaltijd werd warmgemaakt om de hongerige fietser te voorzien van avondeten. Deze stop werd dus wat langer om genoeg pasta te kunnen eten voor de volgende kilometers.

Met een goed gevulde maag gingen de meiden weer met goede moed verder. Over 50 kilometer zou er weer een stop zijn met een heerlijk bakje koffie.

De volgers gingen weer op pad en reden rechtstreeks naar de volgende stopplek, zodat we genoeg tijd zouden hebben om te barbecueën. Fietsters volgen en kastelen bekijken vergt namelijk ook de nodige energie en wij moesten daarom natuurlijk ook goed eten. Met de wegwerpbarbecue in de aanslag en goede moed begonnen we met onze avondmaaltijd. Het aansteken van de barbecue bleek nog een hele klus, maar uiteindelijk lagen de eerste hamburgers op het rooster te bakken. De hamburgers waren al voorgedaard en hoefden alleen nog warm te worden en konden dus snel gegeten worden. De kipspiesen deden er wat langer over, want deze moesten wel goed wit zijn van binnen. Toen de barbecue goed stond te gloeien, kwamen de fietsers er alweer aan, dus moesten we onze maaltijd even onderbreken. Ook bij deze stop waren de meiden nog vrolijk (het begint haast saai te worden) en kregen ze een heerlijke warme kop koffie. Ondanks dat Stephanie echt niet van koffie houdt, ging deze er toch helemaal in (met de toevoeging van veel suiker). Tijdens de stop werden de bidons weer gevuld, de zakjes geleegd en weer gevuld met pannenkoeken, een reep en een banaan. De schemer begon ook

zijn intrede te doen, dus werden de veiligheidshesjes aangetrokken en de lampen op de fietsen gemonteerd.

Nadat de barbecue netjes was opgeruimd (en de laatste kipspiesen weer in onze magen zaten), begon het nachtelijke avontuur. We wilden de fietsers onderweg een keer inhalen, maar door afgesloten weggetjes besloten we toch maar de ring van Brussel te pakken voor de volgende stop. Op de ring hadden we het eerste bord met Parijs erop ook gespot! Op de volgende stop was het voor de volgers ook weer tijd voor koffie, want inmiddels was het al zondag geworden.

Vanaf deze stop in Silly hebben we een stuk achter onze toppers gereden. Vanaf hier gingen ze namelijk over de Chaussee Brunehaut: de oude Romeinse weg. Op sommige stukken leek het net alsof de weg sindsdien niet meer onderhouden was. Daarnaast waren flinke stukken onverlicht, waardoor wat groot licht in de rug ook een fijne bijkomstigheid was. Ook dwars door Mons was het fijn voor onze toppers om erachteraan te rijden. Hier was niet het gebrek aan licht, maar het overige verkeer de reden. Niet dat het heel druk was (zo rond 2 uur 's nachts), maar een auto met alarmlichten achter de fietsers maakte het mogelijk om lekker breeduit over de weg te fietsen en het fietspad ook af en toe gewoon te laten voor wat het is. Bij de Franse grens was het weer tijd voor een grensfoto onder het genot van de herrie van een technofeest in een afgelegen huisje dat precies op de grens gebouwd was. Hierna kregen wij de opdracht om toch maar door te rijden naar de volgende stop. Onze dames hadden namelijk zin in bouillon en koffie, dat even bereid moest worden. Helaas viel deze combi van bouillon en koffie niet heel erg lekker bij Annelotte. Stephanie had hier minder last van, want suiker overgoten met koffie ging er niet meer in, dus ze liet het bij alleen bouillon. Gelukkig trok de misselijkheid bij Annelotte relatief snel weg en konden de dames weer verder trekken, terwijl het donker alweer langzaam verdreven werd door het ochtendgloren.

Wij kregen niet eens de tijd om te vertrekken, want binnen enkele minuten waren de dames al terug. Er stond namelijk een brandende auto

op een zijweg en er klonken wat ploffen bij. Moesten zij de brandweer niet even bellen? Na wat dringend zeggen dat dit belletje onze taak was, gingen ze toch verder. Minou en Bob parkeerden de auto dus enkele honderden meters verder bij het begin van de zijweg om even met de Franse 112 te bellen. Uit ervaring kunnen wij jullie nu vertellen dat het minstens 10 minuten duurt om in het Engels duidelijk te maken dat er ergens een brandende auto staat en dat er ontploffingen te horen zijn. Eerst heb je iemand aan de lijn die geen Engels spreekt, wat geen verrassing is in Frankrijk. Vervolgens hoor je 3 minuten lang een of andere symfonie van Mozart als wachtmuziekje en uiteindelijk krijg je een tolk die nog steeds niet begrijpt dat het niet onze auto is en dat wij echt niet even in de auto kunnen kijken of er nog mensen in zitten (want dan verbranden we zelf). Wij hopen nog steeds dat de Franse brandweer een auto naar de juiste locatie heeft gestuurd, want wij mochten van de alarmcentrale toch wel verder rijden als onze route niet geblokkeerd was.

De weg die hierna volgde leek zelfs voor ons in de auto een eeuwigheid te duren. 50 km zonder enige afslag door het graanland is gewoon ronduit saai. Gelukkig konden we nog even de toerist uithangen bij een Britse begraafplaats uit de 1e wereldoorlog, waarna wij snel doorreden naar de stopplaats. Op de stopplaats hadden wij naar onze eigen schatting namelijk nog 45 minuten over om te slapen. Nu werkt slapen op commando meestal niet zo goed, dus werd het uiteindelijk niet veel meer dan een minuut of 10 à 15, maar elk beetje slaap is wat. Wij moesten natuurlijk weer op tijd klaarstaan om de dames te voorzien van het nodige vocht en voedsel én een nieuw briefje op het stuur.

Omdat we hierna ook niet het idee hadden dat we nog heel veel slaap nodig hadden, gingen we maar verder met onze toeristische trektocht. Minou wilde namelijk wel eens zien waar Thomas de tocht een jaar eerder had opgegeven en Bob wist deze locatie op de meter af te vinden. Na een mooie selfie kregen wij in de auto een belletje van de organisatie over hoe groot onze auto was. Een bijzondere vraag, maar er werd al snel duidelijk dat deze vraag wel terecht was. Er stonden namelijk een paar Skitsers met pech in de buurt van Noyon en de vraag was of wij

ze mee konden nemen. Dat wilden wij best wel even doen, maar onze sight seeing mocht er niet door in gevaar komen. Dus toen wij een mooi landhuis tegenkwamen, wilden wij hier even een foto van maken. De bewoonster van dit huis was hier niet direct van gediend en liet dit ook wel even duidelijk (ook al verstaan wij niets van Frans, dit was zeer duidelijk) merken dat Minou hier echt geen foto mocht maken en dus reden we maar snel verder.

Vlak voor Noyon zagen wij inderdaad een Nederlandse auto in de berm staan op de doorgaande weg. De motor van die auto had na een paar keer starten via startkabels al bijna de geest gegeven, maar 100 meter verderop was een afslag naar een klein kinderpretpark, waar de auto toch wel veiliger zou staan. Onze accu werd dus gekoppeld aan de hunne en na wat moeite ging de auto toch nog eenmaal aan. De Skitsers reden de auto naar de zijweg en toen hij nog niet eens stond viel deze alweer uit. Al hun waardevolle spullen en onze twee gasten moesten dus even een plekje zoeken in onze bus. Onze gasten moesten natuurlijk ook even leren hoe je echt een team hoort te volgen, dus reden wij even dwars door het centrum van Noyon om de kathedraal te fotograferen. Hierna kwamen we bij onze stop bij de McDonalds. Helaas was de Mc pas om 11 uur 's ochtends open, waardoor naar de wc gaan toch bij het hotel om de hoek moest. Naast de gebruikelijke routine, moesten de dames zich ook insmeren tijdens deze stop. Het zou namelijk een behoorlijk hete en zonnige dag gaan worden. Ondanks dat de vermoeidheid toch al iets begon toe te slaan, waren de dames nog relatief goed gestemd. Al begon eten voor Stephanie wel al steeds moeilijker te worden.

Parijs kwam intussen al steeds dichterbij, maar eerst moest nog wel even dé klim bemachtigd worden. Met de auto was dit een mooi ritje, maar waarschijnlijk is het op de fiets iets minder fantastisch dan dat het voor ons was. Niet ver van de stop lag weer een kasteel, dus natuurlijk moe-

sten we even een ommetje maken om ook dit juweeltje uit de Franse cultuur op de gevoelige plaat vast te leggen. Bij de stop zelf was het aftellen totdat het 12 uur was. Dit was namelijk de tijd dat het restaurant openging. En het restaurant had een wc, wat op sommige momenten zelfs voor een man wel uitkomt. Gelukkig had het dorpje naast dit restaurant ook een bakkertje, waar je natuurlijk even lekkere Franse koffiebroodjes moet halen. Naast dit vermaak was het wachten van een uur voor de volgers ook wel een moment dat de dufheid toesloeg. Het was warm, wij hadden niet echt veel geslapen en dus zaten wij er eigenlijk ook een beetje doorheen. Voor de dames gold eigenlijk wel een klein beetje hetzelfde, al had Stephanie hier meer moeite mee dan Annelotte. Op de vraag aan Stephanie wat ze wilde eten zei ze: "Niets". Nadat ze een paar opties kreeg en we zeiden dat ze móést eten ging ze akkoord met een beetje appelmoes. Annelotte gaf daarentegen, al na het eten van een krentenbol en een banaan, een heel ander antwoord, namelijk: "Ik ga even denken of ik nog een beetje trek heb". Dat hoeft je ons geen tweemaal te zeggen, want als eten nog zo makkelijk gaat, dan krijg je zeker meer. Bij het vertrekken hielp de plaatselijke dorpsgek ons even met uitparkeren, zodat wij weer veilig de auto op de rijbaan konden krijgen. De volgers konden in het voorbijrijden weer even hun favoriete hobby uitoefenen: actiefoto's en -filmpjes maken van onze toppers. Maar veel tijd was er niet, want de volgende stop was helemaal niet zo ver weg meer. Hier moesten we maar weer even wat moois van maken, dus ging het dak van de bus even omhoog. De mensen in het dorpje zullen wel raar gekeken hebben van die Nederlanders in een parkeervak met een kampeerbus, maar dat interesseert ons natuurlijk helemaal niets. Deze stop was nog maar zo'n 29/30/31 km (afhankelijk van wie je het vraagt) voor de Eiffeltoren, we waren er dus bijna!

Maar bijna in afstand is in Parijs niet altijd bijna in tijd. Op de Periferique kwamen we namelijk in de tweede file van ons avontuur. Gelukkig moesten we er bij de eerstvolgende afslag wel af. Bovenaan deze afslag kreeg Bob even een lesje autorijden in het Parijse verkeer. Les 1: als jouw spiegels voor de spiegels van de persoon naast je zitten heb je voorrang. Les 2: als er verkeer van rechts komt en jouw rijrichting recht door blok-

keert als jouw stoplicht op groen gaat, moet je gewoon doorrijden zover je kunt: je kunt er toch altijd wel doorheen zigzaggen. Les 3: als op een rotonde de auto rechts van je gaat rijden, heb je een stootblok en moet je ook doorrijden. Deze lessen zorgen ervoor dat je een ritje in het centrum van Parijs net zolang duurt als dat van Fransen daar. Het niet opvolgen hiervan zorgt ervoor dat wij nog steeds op die ene rotonde hadden gestaan. Genoeg verkeerslessen, over naar onze dames. Helaas belden zij ons dat ze ergens in Parijs stonden met een lekke band. Het verwisselen viel tegen, maar wij konden er ook niet snel komen. Gelukkig werden ze even geholpen door een aardige Fransman, zodat ze verder konden.

Een parkeerplek zoeken vlak bij de Eiffeltoren kan even wat moeite kosten, tenzij je weet dat er in het parkje bij de Eiffeltoren gewoon best veel parkeerplek is en dit op zondag ook nog eens gratis is! Zo lagen Minou en Bob ineens heel snel naast de organisatie in het gras bij de Eiffeltoren. De dames waren er gelukkig nog niet, want wij wilden ze graag binnenhalen. Alhoewel gelukkig, het duurde op een gegeven moment wel heel lang. Het thuisfront vroeg via Whatsapp of ze er niet nu eindelijk waren en zelf begonnen we ook wat ongerust te raken. Bij het bellen naar de dames kregen wij geen gehoor, dus moesten we maar wachten. De rit door Parijs kostte onze dames door het drukke verkeer, de vele stoplichten en een lekke band dan ook ruim tweeënhalf uur. Maar gelukkig was het om 17:20 uur ineens zover: daar waren ze! 29 uur en 20 minuten na het vertrek uit Amsterdam (dat leek wel een week geleden, maar ging tegelijkertijd ook zo snel voorbij) waren Annelotte en Stephanie bij de Eiffeltoren: een topprestatie! Deze gelegenheid moest natuurlijk even met de Softiysvlag erbij vastgelegd worden. Ook was het tijd voor partypoppers en Jip en Janneke-champagne, waarna Stephanie even kon slapen in het park en Annelotte de tocht door Parijs nog even goed omschreef.

Aangezien Minou en Bob al sinds 15:40 uur bij de Eiffeltoren waren, hadden zij deze om 18 uur 's middags ook wel weer gezien. Het was dus tijd om door te gaan naar de camping. Gelukkig zou dit niet zo ver weg zijn en kregen we van de organisatie het adres. Alhoewel, volgens de TomTom was het adres toch wel ergens anders dan waar de camping was. Toen we

uiteindelijk aankwamen op de camping stond er een heerlijk maaltje klaar dat bereid was door de organisatie. De tent stond ook al op en het dak van de bus omhoog zetten kostte ook niet zoveel moeite. Wat wel jammer was, was dat de achterklep even niet meer open ging, omdat er een slaapzak in de sluiting zat. Als je dan al een beetje moe bent, wordt je humeur niet beter van een klep die niet opent. Toen dit uiteindelijk wel lukte was het tijd om even af te koelen onder de douche, waarna het laatste onderdeel van de dag op het programma stond: chocoladefondue! Minou en Bob hadden er tijdens de tocht geen tijd meer voor gehad, maar een chocoladefundueset gaat niet voor niets mee. De andere deelnemers vonden het wel geestig dat wij eraan hadden gedacht om zo'n set mee te nemen, maar stiekem waren ze gewoon een beetje jaloers en vonden ze het jammer dat ze er zelf geen een mee hadden. Na de fondue was het wel tijd om even heerlijk te gaan slapen, een nachtje (bijna) overslaan moet toch ooit wel ingehaald worden.

De volgende dag werden Minou en Stephanie al vroeg gewekt door de zon, terwijl Annelotte en Bob nog even door konden slapen. Toen iedereen wakker was, was het ook wel tijd om in te pakken en de reis naar huis aan te vangen. Maar ook overdag kan slapen een prima tijdsbesteding zijn. Achterin de auto konden Minou en Annelotte nog even wat extra bijslapen. Gelukkig ga je met de auto wel iets sneller van Parijs naar Utrecht dan met de fiets. Dus na een paar stops voor lekkere baguettes en een heerlijk Brussels hamburgermenu, waren wij uiteindelijk op maandagavond weer in Nederland. Het was heerlijk om weer thuis te zijn en lekker in een bed te kunnen slapen, maar ook wel jammer dat het grote avontuur eindelijk voorbij was.

Wij willen dit lange verhaal dan ook toch maar een keer afsluiten. Annelotte en Stephanie, jullie hebben echt een topprestatie geleverd door in 29 uur en 20 minuten van Amsterdam naar Parijs te fietsen! Wij hebben er ook enorm van genoten om jullie volgers te mogen zijn. Bedankt voor het mooie avontuur!

Door: Minou Groenen en Bob Ammerlaan

Verjaardagen

November

Kim Temmink	03-11
Hanna Jonker	04-11
Matthijs Beerepoot	07-11
Samantha Parmentier	07-11
Alidia Cornelissen	12-11
Stijn Verhagen	12-11
Anja Nouwen	15-11
Kim Custers	21-11
Stephanie Kruiper	22-11
Lisanne Nendels	22-11
Lisa Rijnbeek	22-11
Marijne Stubert	23-11
Annelotte van t Land	24-11
Edo Vink	25-11
Mariska van 't Klooster	29-11

December

Lyanne den Braven	01-12
Daniëlle van Dam	10-12
Emma van Leersum	14-12
Lise van Dam	21-12
Viktor Toonen	22-12
Malou Hiemstra	29-12
Tjeerd Ytsma	31-12

Colofoon

Redactie

Maryse Eindhoven
Matthijs Beerepoot
Marijne Stubert
Danique Ammerlaan
Sara van Laar
Mees van der Borgt
Kim Custers
Lisanne Nendels
Nienke Hinsenveld

Mail:

Redactie@ussvsoftijs.nl

Hotline:

+31 6 11 29 76 95
(Nienke Hinsenveld)

Met dank aan

Coenraad Marinissen
Brennan Kwakernaak
Børjen Cijs
Bart van Delft
Wouter ten Ham
Minou Groenen
Bob Ammerlaan
& alle geweldige
fotogenieke Softies!

Redactie@ussvsoftijs.nl

U.S.S.V.Softijs|AchterSintPieter25|3512HRUtrecht|www.softijs.nl|Schaatsvereniging